

מ"ח 1278/18 - ראובן הירש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 1278/18

לפני:

כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש:

ראובן הירש

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

המבקש:

בקשה למשפט חוזר מתאריך 13.02.2018; תגובת
המשיבה לבקשה למשפט חוזר מתאריך 13.05.2018
בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

1. לפני בקשה להורות על משפט חוזר בעניינו של המבקש לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק), אשר הורשע בביצוע עבירה של מהירות מופרזת, בניגוד להוראות תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות). בגין עבירה זו, הושת על המבקש קנס בסך של 500 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו.

אביא עתה את תמצית הפרטים הדרושים להכרעה בבקשה.

עמוד 1

2. בתאריך 06.06.2011 ניתן למבקש דו"ח תעבורה מסוג ברירת משפט, בגין נהיגה ברכב בדרך עירונית במהירות של 68 קמ"ש, בדרך בה המהירות המרבית המותרת, בהתאם לתקנות, היא 50 קמ"ש בלבד (להלן: הדו"ח).

3. המבקש ביקש להישפט, ובתאריך 10.11.2016, לאחר דיון הוכחות, בית המשפט השלום הנכבד לתעבורה הרשיע את המבקש בעבירה המיוחסת לו, לאחר שמצא את עדותו של השוטר רושם הדו"ח, רס"ר אשר ששון (להלן: השוטר) כעדיפה על-פני גרסתו של המבקש. בין היתר, נקבע כי עדותו של השוטר לא נסתרה בחקירה הנגדית, ואילו גרסת המבקש נמצאה רצופה סתירות - בכך ששלל את האפשרות שנסע במהירות מופרזת, ולאחר מכן טען כי: "לא הסתכלתי על הספידומטר כדי לראות איזה מהירות אני נוסע". בית המשפט הנכבד לתעבורה אף ציין לחובת המבקש את דבריו במהלך האירוע, שנרשמו בדו"ח, ולפיהם ביקש באזני השוטר נותן הדו"ח: "תעשה לי טובה, תוותר לי". בו ביום, ולאחר שמיעת טיעונים לעונש, בית המשפט הנכבד לתעבורה גזר את עונשו של המבקש, והשית עליו את העונש המתואר בפסקה 1 שלעיל.

4. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה לבית המשפט המחוזי בחיפה, וזה נשמע בתאריך 02.02.2018.

5. בפסק דינו, בית המשפט המחוזי הנכבד מצא כי בית המשפט השלום לתעבורה בחן כדבעי את הנתונים הרלבנטיים ושקל כראוי את טענות הצדדים. נקבע, כי לא עלה בידי המבקש לסתור את עדותו של השוטר נותן הדו"ח, וכי אין בידו להתערב בקביעות שבעובדה שהוגשו בעניינו. אשר על כן, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור.

תמצית טענות הצדדים

6. במסגרת הבקשה למשפט חוזר, המבקש שב ושוטח את גרסתו באשר לאופן קרות האירועים - בכך שנסע לכיוון שונה מזה המתואר בדו"ח, תוך שהוא שב ומכחיש כי נסע במהירות מופרזת, כאמור. המבקש אף מטיל דופי במהימנות עדות השוטר (ולמעשה - בהתנהלות הכללית של משטרת ישראל), אשר לדבריו שיקר בעדותו ביחס לעובדות האירוע.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מדובר בבקשה "קנטרנית" המושתתת על טענות שכבר נידונו והוכרעו, ואשר מביאה "להשחתת זמנו היקר של בית המשפט הנכבד והתביעה בלא שמץ והצדקה". נוכח האמור, המשיבה סבורה כי דין הבקשה להידחות, תוך חיוב המבקש בהוצאות לטובת אוצר המדינה.

הכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבה לה, ובחומרים שצורפו אליהן - הגעתי לכלל מסקנה כי דין

הבקשה להידחות.

9. טענותיו של המבקש מכוונות כנגד ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו בערכאה הדיונית ואשר אושרו בערכאת הערעור. ניסיונו של המבקש לשוב ולהביא את עניינו במסגרת בקשה למשפט חוזר, איננו עולה בקנה אחד עם מטרותיו של הליך זה הגדור למצבים, הנדירים מטבעם, בהם האינטרס הציבורי בחקר האמת ועשיית צדק, גובר על עקרון סופיות הדיון (ראו: מ"ח 779/13 יקותיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (06.06.2013)). אשר על כן, אין בבקשה כדי לגלות, ולו בדוחק, עילה מבין העילות הקבועות בחוק אשר בהתקיימן יורה בית המשפט על קיומו של משפט חוזר.

10. לנוכח האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ח (16.08.2018).

המשנה לנשיאה
